

Щомъ отвори и свѣтъ въ подницѣтъ съгледа тамо въ единъ ягълъ на Евстатія сестрѣ му.

— Ты ли си Евстатіевата сестра? рече Трипани. — Азъ съмъ. — Излѣзь скоро и ела подирѣ ми! — Ангеле Божій, рече горката жена, бѣди благословенъ.

Трипани свѣтеше и вѣрвеше напредъ, младата жена подирѣ му и тя, дойдохъ до портѣтъ. — Сега излѣзь на пѣтьтъ и свѣй се нѣйдѣ да прѣспи тѣзи нощъ както можешъ, рече ѝ Трипани. Благодарѣ ти! — Сбогомъ.

И двамата хваняхъ пѣтьтъ единъ на тѣй другы на инакъ и ся изгубихъ въ мракътъ.

ГЛАВА 33.

Баща и майка.

На сутринѣтъ, около изгрѣваніето на слънцето, една жена съ черно покрывало похлопа на портѣтъ на г. Хрисодактила на Бейоглу.

Единъ слуга отвори.

— Тука ли е г. Хрисодактилъ? — Тука. Защо ви е?
— Искать ако бѣ възможно да го видѣхъ. — Коя сте Вѣ?
— Ехъ, азъ съмъ една стара слугиня отъ тѣзи къщѣ. — Заповѣдай горѣ! Господарѣтъ си піе кафето.

Жената съ черното покрывало възлѣзе, а слугата прѣдизвѣсти идваніето ѝ на г. Хрисодактила.

Съпругата му и дѣщеритѣ ѝ еще спяхъ.

— Господине Хрисодактиле! рече жената като влѣзваше.
— Хж..... Чакай! Въ умѣтъ ми ся мержѣ нѣкакъвъ споменъ за тебе..... Ама не можъ да ся осѣтихъ. — Робинѣтъ ви..... — Коя. — На Сотира майка му. — Е! добрѣ дошла, ами какво искашь? — Какво искамъ ли? Какво може да иска една сиромашка майка въ домътъ на единъ богатъ баща. — Пары ли искашь? — Съ това за-